

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — **Inserati:** Šeststopenjska petič-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — **Velja za Ljubljano v upravnishvu:** za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na doma velja mesečno 9 kr. več. **Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 3 gld. 50 kr. in za jeden mesec 86 kr.**

Štev. 188.

V Ljubljani v četrtek, 20. avgusta 1885.

Tečaj II.

Ljubljana, 20. avgusta.

Primerjanje Turčije z bolnikom, ki se je svoje dni tolikrat ponavljalo, je še danes v marsikaterem oziru opravičeno. Vsaka država daje na ta ali oni način znamenja svojega življenja od sebe, a Turčija miruje kakor na vseh udih otrpnen bolnik. Odkar jo je zadel usodepoln udarec v zadnji vojni s severno nasprotnico, ni čuti skoro nič o nji. Evropske države, ki so nekedaj tekmovala za njeno prijateljstvo, navadile so se zadnji čas urejevati vse važne evropske zadeve brez nje, a nasprotno se Turčija sama ni mnogo brigala za to, kaj se godi okrog nje. Da, državniki v starodavnem Carigradu polotili se je dremež tako daleč, da ne vidijo več prav in ne slišijo natanko niti tega, kar se v njih obližji, v krogu državnih mej vrši.

Da ne bi imela odkritosrčnih prijateljev, se Turčija ravno ne more pritoževati. Evropska diplomatija ima svoje vzroke, zaradi kojih daje Turčiji dobre nasvete. A vsak tak glas, naj je še tako dobrohoten, presliši se v Carigradu. Ko bi Turčija ne bila slepa za pojave, ki so dovelj jasno stopali na dan, preden je počila ona usodepolna puška v Ercegovini, ko bi ne bila popolnoma gluha vsem opominom nasproti, ki so ji prihajali od strani evropskih državnikov, nikdar ne bi bila tako oslabela in onemogla, kakor je. Raji bilo je treba zagotoviti človeka vredni obstanek, odpraviti je bilo treba marsikaj, kar se ne dá in pod nobenim uvetom ne smé obdržati v sedanjem civiliziranem stoletju, a Turčija do tasih reform ni imela

nikake volje. Vstrajati je hotela še dalje pri onih neznosnih razmerah, ki so velik del prebivalstva morale privedi do obupa, in vsled tega moralo je priti, kakor je prišlo.

Pričakovalo se je morda, da se bode Turčija iz bridkih udarcev, ki so jo vsled lastnih napak jeden za drugim tako občutljivo zadevali, kaj naučila, da bode vsled tega v prihodnje drugače postopala, svoje notranje zadeve drugače vravnala. Kolikor dosedanja skušnja uči, bile so take nade prazne, taka pričakovanja neutemeljena. Turčija niti tega ni izvedla, kar ji nalaga in predpisuje berlinska pogodba, tem manj hodilo ji je kedaj na misel, da bi bila sama ob sebi storila kaj za zboljšanje razmer med svojimi državljani. Ni tedaj čudno, da sem in tja zopet stopajo na dan one stare prikazni, da se vznova ponavljajo zdaj tukaj zdaj tam nemiri, ki nas živo spominjajo na oni čas, preden je bil buknil zadnji ustanek. Iz Vshodne Rumelije, iz Macedonije, iz Albanije in Krete poročalo se je uže čisto o dogodkih, ki jasno pričajo, da ondi še vedno nekaj tli, kar bi sčasoma znalo vsplapoleti v velik, uničujoč ogenj. In kaj Turčija temu v očigled stori? Nič! Kakor bi take prikazni bile same ob sebi umevne, kakor bi se jim izogniti ne dalo, prepušča, da se stvari razvijajo, kakor same hočejo. Da bi vsemu temu na dno pogledati skušala, da bi si prizadevala odpraviti nezadovoljnost svojih podložnikov, o tem niti govora ni.

A ravno tako malo more se govoriti o eneržiji, s kojo bi Turčija taka za njo pomenljiva in nevarna gibanja vdušiti skušala. Turški državniki ne brigajo se za vse to nič, mirnim srcem gledajo

prihodnosti nasproti, ne mené se za to, jim li to prinese dobro ali slabo. To je ono prav orientalsko načelo, vsled kojega ni pripuščeno delati usodi nasproti, vsled kojega se mora brezpogojno in radovoljno udati temu, kar prinese nepreračunljivi fatum. Da je Turčija pri enakih razmerah prišla ob ono svojo nekedanjo veljavo, katero je imela mnogo časa v vrsti evropskih držav, je umljivo. Zato je bilo v zadnjih letih tudi čisto iz navade prišlo, poganjati se v Carigradu za Sultanovo prijateljstvo. V katerem oziru bi Turčija pač tudi zamogla koristiti kot zaveznik? Oslabela kakor je, bila bi prej v zadrego, nego v pomoč. Pred nekaj leti bilo je vedno čuti o tekmovalni poslanca nekaterih evropskih držav, ki so jeden družega skušali prekositi s svojim vplivom do turških državnikov, zadnji čas se o tem skoro nič čulo ni. Turčija prezirala se je kot na pol mrtva, kot država, ki v nikakem oziru več merodajna ni, in bilo je videti, kakor da ne bo nikdar več igrala kake vloge v evropski politiki.

Da bi znala prememba ministerstva v Londonu vplivati tudi gledé razmer do Turčije, na to nihče mislil ni. In vender se je to zgodilo. Lord Salisbury hoče tudi v tem oziru posnemati svoj vzgled, svojega učitelja Beaconsfielda, tudi v tem oziru hoče hoditi po njegovih stopinjah. Te dni poslal je v važni misiji, vsaj tako se splošno trdi, sira Henrya Drummond-Wolfa v Carigrad. Da je to poslanstvo vzbudilo po vsej Evropi občno pozornost, se ni čuditi in gotovo se ne motimo, ako trdimo, da je tudi Turčijo samo doletela nepričakovano ta čast. Turški državniki dvignejo sedaj lahko nekoliko višje svoje glave, kajti dano jim

Listek.

Moji sorodniki.

(Spomini. Spisal — zd.)
(Dalje.)

Nekdaj sva bila prijatelja, dobra prijatelja, kaj ne? Potem pa sva se sovražila, hudo sovražila.

Zakaj? To veš ti, kot jaz.

Ob potu med gostimi in bodečimi koprivami cvela je vijolica zala in dišeča.

Ob enem sva jo ugledala, ob enem segla po njo.

A ti si v jezi umaknil roko, moral si jo umakniti.

Hudo si se opekel ob pekoče, bodeče in ostre koprive.

Srečnejši sem bil jaz.

Utrgal sem jo, pripel na svoje prsi, in v mojem naročju je počivala Amalija. Ti pa si me hudo sovražil, ker je Amalija zavrgla tvojo ljubezen, in jaz sem ti vračal sovraštvo s sovraštvom, ker si pozelel moje Amalije. Kmalu potem si odšel iz C . . . in od takrat nisem celih 12 let več mislil na té.

Čudno morebiti, a resnično. Prav nič nisem mislil na té.

Pred nekaterimi tedni pa sem se vozil skozi O . . . Brat tvoj ima tu posestva in gostilno. Prenočil sem pri njem, a vedel nisem, da je tvoj brat. Drugo jutro potujočemu dalje pravil mi je moj voznik, da se pravi tu pri Delaču, da je Delač najpremožnejši mož v vsej okolici; da ima brata v Z . . . , ki je očetu sila denarjev potrosil; v šolo je hodil dolgo, čudno dolgo. „Gospod“ pa ni hotel biti. Neko dekle mu je glavo zmešalo. A ni se oženil z njo; drugega je rada imela, on pa je tarnal, da povedati ni moč in malo je manjkalo, da ni prišel ob pamet. Na dalje mi je pravil, da je oni Delačev brat vender le „gospod“, če prav svete maše ne bere in otrok ne krščuje, pa da ima ženo, lepo ženo in troje otrok, ki so beli, da bi človek mislil, da se po njih ne pretaka, kot po nas drugih, rudeča krv.

„Ženo ima, pravite?“

„Uže devet let je tega, kar se je oženil in srečen je baje, akoravno ni dobil tiste, za ženo, katere je pozelel.“

Jaz pa sem dejal: „Prav je.“

Prijatelj! — prvič te v tem pismu zovem prijatelja — ko sem dejal, da je prav, ondaj sem

ti odpustil, jenjal črtiti te. Da si mi odpustil tudi ti, mi priča žena tvoja. Vem, da bi je danes ne zamenjal z mojo Amalijo, ki je razdrla vez prijateljstva med nama.

„Z mojo Amalijo“, sem rekel? Moja je bila, a le kratek čas.

Vse to sem ti povedal zato, da veš, kdaj sem ti odpustil, kdaj se zopet sprijaznil s tabo.

* * *

Pusta jesenska megla se je vlačila nizko ob tleh oni dan, ko smo pokopali mojo mater.

Ob ednajstih dopoldne pripeljal sem se nazaj v mesto. Še tisto uro hitel sem k Amaliji, da jej povem, samo njej povem, kako sem nesrečen in osiromačen; da imam edino njo le na svetu, katero ljubim, da me ona mora ljubiti, da mi živetni ni moč brez nje in mnogo enakega.

„Kje si hodil pretečene tri dni, Danijel?“ Uprla je svoje mokro temno oko v me čakaje, kaj da porečem.

„Materi sem bil pri pogrebu“, odgovoril sem. Tedaj pa se jej je napolnilo oko s solzami in lice jej je obledelo, kot žid. Amalija, takrat si me ljubila; saj si z mano tugovala, z mano točila solze!

je zopet jedenkrat govoriti odločilno besedo v važni zadevi. V čem prav za prav obstoji poslanstvo Wolfovo, to je precej tajno. Vender se dá z dokajšno gotovostjo trditi, da se bode pogovarjalo in posvetovalo o Egiptu. Turčiji prikazala se bo morda še jedenkrat v megleni daljavi podoba svojega nekdanjega gospodovanja ob rodovitnih obalah mogočnega Nila in še jedenkrat zbudila se ji bo morda nada, da se ji prejšnje razmerje v Afriki vrne. Se ji bo li ta nada kedaj uresničila? Težko! Nam zdi se celo to poslanstvo do zdaj še le nekak eksperiment mladega angleškega ministerstva, ki skuša na vse mogoče načine utrditi se, ne da bi si bilo po polnem v svesti o sredstvih, s kojimi naj se to zgodi. Če bode ravno posvetovanje s Turčijo, ki dandanašnji nikakor ni več ona, nego je bila za časov Beaconsfielda, je pač zelo dvojljivo, kakor se nam tudi neverjetno zdi, da bi bilo prijateljstvo angleške vlade vstani Turčiji pripomoči še kedaj do onega vpliva in one veljave, katero je zavzemala nekedaj.

Žganjepitje v Koroški.

Iz vseh pokrajin prostrane Avstrije dohajajo žalostna poročila, da se žganjepitje vedno bolj razširja, uničuje narodno imetje ter razjeda narod na duši in telesu. Tudi razmere pri nas na Kranjskem so v tem oziru skoro da obupne, v vsaki koči najdeš uže to strupeno opojno pijačo in pije jo osemdesetletni starec ter dveletno dete. Danes ne bomo o tem zlu na Kranjskem podrobneje govorili; razmotrivalo se je vprašanje o odpravi vedno bolj se razširjajočega žganjepitja uže temeljito pri kmetijski enkėti in v deželni zboru. Pridržimo pa si besedo v tej zadevi za pozneje o priliki.

Danes spregovoriti hočemo nekoliko o posvetovanji enkėti, katero je sklical koroški deželni predsednik baron Schmidt-Zabierov v 17. t. m. v Celovci, in kateri se je bilo posvetovati o sredstvih proti žganjepitju. Enkėti predložila so se naslednja poročila:

Deželni predsednik baron Schmidt-Zabierov poročal je o dozdanjih uradnih naredbah proti žganjepitju, sestoječih iz odloka deželne vlade z dné 26. januarja 1883, kakor o posebnih ukazih, kateri naročajo: 1.) Naj se strogo rabi krajevna policija ter osebno določila o gostilnah in točarnah. 2.) Naj se strogo kaznuje nedovoljeno razpečevanje opojnih pijač. 3.) Naj se ne dajejo več dovoljenja za gostilne in točarne. 4.) Naj se pospešuje sadjarstvo in izdelavanje jabolčnega. 5.) Naj večji in spoštovani posestniki moralno vplivajo na prebivalstvo.

Potem so poročali okrajni glavarji in okrajni zdravniki. Statistično poročilo kaže, da v posamič-

nih okrajnih glavarstvih po deželi pripade na 116, v mestu Celovci pa na 155 prebivalcev jedna žganjarna. Pri posamičnih poročilih poudarjali so okrajni glavarji: Da je posebno veliko zlo, da veliki posestniki dajejo svojim poslom pripadajoče jim žganje in spiritus kar za ves teden vkup. Kot najhujše zlo imenovali so vsi okrajni glavarji so-glasno podrobno prodajanje spirita. Okrajno glavarstvo v Spittalu pa je dejalo: „Žganje v vseh hišah; skoro vsak ima steklenico žganja v žepu. Matere napajajo dojenčce z žganjem. Otroci prinašajo v šolo s seboj za zajutrek žganje. Neka mati se je pritoževala pri župniku, da njen sin neče piti žganja.“

Okrajnih zdravnikov poročilo se glasi: Žganjepivci vedno bolj umirajo; nahajajo se pri njih bolezn: srčna napaka, pokvara jeter, vodenica. Mnogokrat se vrše pretepi, poboji, umori, ker so se dotičniki napili žganja. Da žganjepitje pri starših škoduje telesno tudi njihovim otrokom, ni dvojbe. Blaznice se vedno bolj polnijo.

Na poziv deželne vlade vršila so se v posamičnih okrajnih glavarstvih posvetovanja županov in tu so se predlagala naslednja protisredstva: Visoko obdačenje žganja in spirita; pomanjšanje davka pri slabšem pivu; omejevanje prodajanja žganja; prepovedo naj se shodi delavcev in hlapcev, da pije vkupno žganje; združitev inteligentnejših kmetov, da bodo dajali menj ali nič žganja poslom; prepove naj se, pijanim dajati še pijače; skrbi naj se za ceno hrano revnemu prebivalstvu.

Poročila žandarmerijskih oddelkov potrjujejo gorenja poročila okrajnih glavarstev ter navajajo ista protisredstva.

(Konec prihodnjič.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Sestanka avstrijskega in ruskega cesarja v Kromerizu udeležili se tudi, kakor se poroča iz Petrograda, v carjevem spremstvu njegov brat Vladimir Aleksandrovič.

Hrvatska regnikolarna deputacija pričela bode svoja posvetovanja v Zagrebu mestu 27. še le 31. t. m. Vzrok tej preložitvi leži v tem, da je več članov od doma na počitnicah.

Hrvatski list poroča iz Bosne, da se bode iz 200 oseb sestoječa deputacija Bošnjakov poklonila presvitlemu cesarju, ko dojde k vojaškim vajam v Požego ter ob enem prosila, naj se Bosna definitivno anektira. To deputacijo da bode vodil beg Kapetanović. Odgovornost za istinitost te vesti prepuščamo hrvatskim listom.

Tuže dežele.

Otoki, na katerih so pred kratkim Nemci ustanovili pokroviteljstvo in zaradi česar je na-

stal konflikt s Španijo, ležijo blizu Yapa, kjer ima uže delj časa španski guverner svoj sedež. Skoro gotovo je, da se bode Nemčija udala energičnemu protestu Španije. Pri tej prilistitvi posestva gre baje le za to, da bi se dobili delavci za Novo Gvinejo, morda tudi za postajo onim la-dijam, katere hodijo iz Avstralije čez Novo Gvinejo v vzhodno Azijo.

Iz Kahire se poroča, da vojni minister Abd-el-Kader paša, bivši guverner v Sudanu, dela na to, naj bi se Sudan zopet pridobil za Egipt. Abd-el Kader hoče sam prevzeti nalogo, brez tuje pomoči osvojiti Sudan, če se mu le pusti prosta roka ter se mu dadó za to potrebna sredstva. Te svoje nazore dal je tiskati in namerava jih razširiti med arabskim prebivalstvom, da bi jih pridobil za to idejo.

Brzjav iz Simle poroča, da ima pri utrjevanji Herata 3000 delavcev posla; vojakov je tam 1200 mož. Dopis v „Standardu“ iz Teherana izraža bojazen, da bi se ne unel upor med Turkomanci, ker so Rusi uničili vpliv načelnikov ter so se dohodki slednjih zmanjšali s tem, da se je odpravilo ropanje.

Zdaj se sicer malo govori o angleško-ruskih dogovorih gledé afganske meje, vender se vedno nadaljujejo; pravo obliko pa bodo dobili še le tedaj, ko se vrnejo ruski inženirji v Petrograd, kar se bode kmalu zgodilo, ter prineso s seboj natančni zemljevid vseh strateško važnih točk ob Zulfikaru. Še le tedaj se bode moglo soditi, v koliko se more ugoditi afganskim zahtevam, ne da bi se spravilo v nevarnost rusko ozemlje. Začetkom mislili so to delo dovršiti vkupni angleški in ruski inženirji; a ker bi jih bilo moralo spremljati vojaško spremstvo, se je določilo, naj delo izvrše ruski inženirji sami.

Razne vesti.

— (Smrtonosne sanje.) Začetkom tega meseca umrla je grofu Dominiku Hardeggu njegova še jako mlada soproga v otročji postelji po komaj jednoletnem zakonu. Mlada žena se je po porodu še dovolj dobro počutila in ni bilo nikakega povoda, bati se za nje zdravje. Necega jutra pa se zbudi v vidni razburjenosti ter jame svojemu soprogu pripovedovati, da se ji je v sanjah prikazal njeni mrtvi brat, kojega je neizmerno ljubila, in da jo je klical in vabil k sebi. Soproga je se vé da skušala, potolažiti jo, a njej se razburjenje ni hotelo poleči, temveč je nemir, kojega so ji povzročile sanje, čedalje bolj naraščal, tako da se jo je konečno polotila vročinska mrzlica, vsled koje je potem tudi umrla.

— (Spekel se je.) Pred kratkim končal se je v Parizu proces, ki je zbujal občno pozornost. Homeopat dr. Anastasio Alvarez zdravil je namreč vojvodinjo

Po tebi, zlata mati, pa ni več žalovalo le eno srce, po tebi ni jokalo več le eno oko; jokala je po tebi tujka in ti dala, kar so ti sinovi in hčere odrekli!

Vse mi je obljubila: ljubezen, roko, vse.

Bila je zlata vredna moja Amalija, njeno srce pa je bilo angeljsko!

Utolažen do dobrega šel sem od nje.

(Dalje prihodnjič.)

Prokleta!

(Roman. Spisal Emile Richebourg; po E. Vacanovi predelavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

Jean Renaud pogleda tja: vidi, da je kapsula odgorela. To je bil zanj strašen trenotek. „O! o! o!“ zakriči kakor iz sebe. Njegovo obličje se vsled velike notranje bolesti krčevito stisne, kri močno udarja v njegovih sencih in oblak mu leže pred očmi; zdi se mu, kakor da se zemlja odpira pred njim.

Genevieve se vzdigne mrzla in topa, blede kakor smrt, oči še vedno nenaravno jako odprte. „Pa opravičaj se vender, Jean“, zakriči z glasom, ki

ni jej bil navaden. „Opravduj se vender, nesrečnež!“

On odgovori: „Čemu se bom zagovarjal? Saj sem nedolžen.“

Genevieve zaihti.

„Jaz sem nedolžen! jaz sem nedolžen!“ opetuje vijoč si roke. „In dalje ne moreš nič reči? Ti moraš žandarmoma povedati, kaj si to noč delal; ti jima moraš povedati, od kod to, da je tvoja puška izstreljena.“ — „Tega ne vem“, zajeclja. — „Ti ne veš?“ odgovori Genevieve hripavim glasom. „O Bog, o Bog, jaz trepečem, jaz se bojim!“

Te besede iztrgajo Jeana Renauda iz omame. „Genevieve, Genevieve!“ dé z izrazom žgoče bolesti. „Moreš li na-me sumničiti? Moreš li dvomiti nad Jeanom Renaudom, ljubim ti možem? Govori, me-li obdolžuješ?“ — „Na to rečem kakor ti: „Ne vem!“

Nesrečnež omahne, kakor da ga je strela zadela.

„O, Genevieve!“ zajoče trepetajočim glasom. „Ljudje, ki me ne poznajo, naj me obdolžujejo, pa ti, ti! In če tisoč glasov zoper mene kriči, in če me ves svet ima za zločinca, za morilca, ostati bi imel vender glas, ki bi vsem klical: „To je laž, Jean Renaud je nedolžen!“ In to bi imel biti

tvoj glas, Genevieve, draga mi žena! Kajti ti, ti me poznaš, ti dobro veš, da nisem hudoben človek. Ah, moj Bog, tako je pač hudo nedolžnemu človeku tiranemu biti od žandarjev kakor razbojnik v ječo... Jaz nič več ne vem, kje mi je glava. Moj Bog, kaj se bode pač godilo? To vse je tako strašno!... In naš ljubi, mali otrok, ki ima zdaj kmalu zagledati luč sveta!... Nu, hočem se osrčiti, ujunačiti, da, hočem! Pa le ti ne dvomi nad mano, Genevieve; ah, ne dvomi, ker to bi mi bilo strašniše mimo vsega družega, veš li to?“

Krčevito z obema rokama si potegne po čelu ter zopet srpo pogleda žandarja.

„Jaz vaju vender ne smem pustiti tu čakati do večera“, reče žalostno. „Tedaj, Genevieve, žan-darja me odpeljeta, objemi me.“

Ona ni ga slišala. Uboga žena je bila kakor neumna. On stopi k njej ter razprostre roke. A zdajci Genevieve bolestno zakriči, kakor oplašena umakne se mu ter zakliče hripavim glasom: „Tu, tu, na tvojem srajčnem rokavu — kri!“

In onesvestivši se zgrudi se na tla. Žandarja se zganeta. Jean Renaud priskoči svoji ženi na pomoč, prime jo z močnimi svojimi rokami ter jo nese na ležišče. Potem jo objame kakor besen, kakor blaznež, poljubi jo na čelo,

Medinacelli, a ko je bilo honorar splaćati, prišla sta si navskriž. Zdravnik zahteval je namreč nesramno svoto 600 000 frankov kot honorar, katerih vojvodinja ni hotela plačati. Vsled tega vložil je doktor zoper njo tožbo pri sodniji, in ta je sedaj razsodila v tem zmislu, da je tožnikova tirjatev vsakako prevelika in da mu ne gre več, nego 84 000 frankov. Ta razsodba je za dr. Alvareza tim neprijetnejša in ga mora tim bolj jeziti, ker mu je vojvodinja prej sama ponujala mnogo večjo svoto, samo da bi ne bila imela sitnosti pred sodnijo. A tudi v tem oziru je ta razsodba pomenljiva, ker se je v nji izreklo načelo, da zdravnik ne sme svojega honorara samovoljno po bogastvu bolnikovem odmerjati.

Domače stvari.

„Narodni Dom.“

Od krajaarske podružnice „Narodnega Doma“ v Ljubljani došel nam je naslednji dopis: „Od mnogih strani prihajajo nam vprašanja, v kaki zvezi da je krajaarska podružnica z upravnim odborom „Narodnega Doma“? V odgovor sledeče: Ustanovitelji krajaarske podružnice „Narodnega Doma“, izvzemši g. dr. Starčeta, ki sprejema vse dopise in ki bo sprejemal tudi vse krajaarske, oziroma desetkrajaarske doneske, niso identični z upravnimi odborniki „Narodnega Doma“.

Krajaarska podružnica „Narodnega Doma“ je družba mlajših, za zgradbo „Narodnega Doma“ zavzetih, v Ljubljani bivaajočih Slovencev, ki so si stavili za nalogo, po zgorej omenjeni poti pospeševati lepo idejo zgradbe „Narodnega Doma“ v Ljubljani ter z vstrajnim delovanjem kolikor toliko pripomoči, da se ta ideja prav kmalu uresniči.

Pri tej priliki bodi omenjeno, da se bodo došli doneski istotako objavljali po časopisih, kakor se objavljajo doneski, ki dohajajo upravnemu odboru, in sicer s številko razprodane knjižice in s krajem, od koder je knjižica došla. Kakor poizvedamo iz privatnih poročil, pričakovati je uže prav v kratkem pošiljatve prvih doneskov.

Iz različnih krajev, posebno pa z Gorenjskega in Štajerskega, in od različnih stanov, došle so nam objave za poverjenistva, bodi-si takoj v začetku, bodi-si vsled pozivov po časopisih. Od jedne strani se pa pogreša še vedno isto zanimanje, katero bi lahko tolikoristno vplivalo na celo stvar. V mislih nam je krasni spol, čegar vplivna in zelo vspešna beseda pri tacihih prilikah je obče znana. Res, da imamo tudi uže nekaj poverjenic in vsa čast č. gospem in gospicam, ki so uže dejansko pokazale, da se za našo idejo živo zanimajo. Toda v občem interesu celega podjetja želeli bi bilo, da bi postajalo število poverjenic in podpornic od dné do dné večje, da bi naglo rastlo.

lica, oči, lase, votlo iz kipečih prsij hropeč. Po enem trenutku pa se vzravna, zmedeno pogleda okole sebe ter se vrže med žandarje kričeč: „Peljita me proč! peljita me proč!“ — In ihtoč ostavi svojo hišo.

*

Preiskanje sobe, v kateri je prebival mladi tujec, v gostilnici pri mojstru Bertauxu, ni dovelo do tega, da bi se čin bil lože mogel pojasniti ali bi se tujčeva oseba mogla določiti.

Zaman so preiskali vse sobne priprave in tudi oblačila; niso našli nobenega pisma, nobenega pisanja!

V nelepo izrezljani škrinjici (kaseti), katera je bila na kominu, bili so trije bankovci po sto frankov, sedem zlatov po dvajset frankov in šest srebernjakov po pet frankov. Zdelo se je, da je bila ta v škrinjici hranjena svota vse, kar je imel mladi mož. Mislilo se je, da ropar v svoji zmešanosti ni opazil kasete in je, zaman vse predale preiskavši, brez plena ušel.

„In vender“, opomne generalni prokurator, „je žrtva včeraj — kakor pravi gostilničar — dobila dve pismi, kateri bi morali tu biti. Dalje se nam trdi, da je ranjki dosta pisal: ne samo pisma, ampak tudi nekako povest ali dnevnik. Tu najdemo

— (Častno občanstvo.) Občina Želimlje je v sobotni seji občinskega odbora gosp. dvornega svetovaleca Rudolfa grofa Chorinskega, gosp. okr. glavarja Ivana Mahkota in gozdnega nadzornika gospoda Josipa Schauto zaradi njihovih zaslug za zgradbo tamošnje župnijske cerkve izvolila častnimi občani.

— (Porotna sodnija.) Kot porotniki za tretje porotno zasedanje, katero se prične 14. septembra v Ljubljani, izžrebani so naslednji gg.: Ahčin Albin, ključničar v Ljubljani; Cantoni Viktor, trgovec v Ljubljani; Dekleva Alojzij, posestnik v Postojini; Doberlet Franc, trgovec s pohištvom v Ljubljani; Finžger Matija, kmetovalec v Prezrenji; Goli Franc, trgovec v Idriji; Grampovčan Jurij, trgovec na Vrhuiki; Hafner Janez, krčmar v Ljubljani; Hönigschmidt Viktor, tovarniški knjigovodja v Ljubljani; Janša Jarnej, mlinar v Mojstrani; Janša Jarnej, trgovec na Drenovem Griči; Križaj Josip, nadzornik v Ljubljani; Lavrič Franc, trgovec na Rakeku; baron Lazzarini Henrik, velikoposestnik v Šentompergi; Lončar Jarnej, posestnik v Žiganji vasi; Okoren Josip, posestnik na Grosupljem; Orešek Franc ml., trgovec v Ljubljani; Peruzzi Martin, posestnik v Lipah; Pirnat Luka, posestnik v Tufstajnu; Plautz Ferdinand, trgovec v Ljubljani; Rögger Ivan, trgovec v Ljubljani; Rudež Alfred, posestnik v Ljubljani; Žitnik Jarnej, črevljar v Ljubljani; Schreyer Josip, posestnik v Ljubljani; Šetina Josip, posestnik na Dovjem; Soss Friderik, trgovec v Ljubljani; Souvan Ferdinand, trgovec v Ljubljani; Sušnik Josip, trgovec v Kranji; Trček Franc, trgovec v Ljubljani; Tschurn Karol, uradnik v Ljubljani; Urbanec Srečko, trgovec v Ljubljani; Valentinčič Ignacij, posestnik v Ljubljani; Wakonigg Ivan, trgovec v Litiji; Valjavec Aleš, posestnik v Bistrici; Zeschko Albert, trgovec v Ljubljani. — Njihovi namestniki so gg.: Avšič Jakob, uradnik; Bukovnik Josip, brivec; Dolcher Janez, posestnik; Dorer Anton, marketendar; Kottek Edvard, posestnik; Lamprecht Julij, posestnik; Obreza Josip, brivec; Ogorelec Martin, trg. pomočnik, in Šešek Janez, advokatski kandidat, vsi v Ljubljani.

— (Trasiranje dolenjske železnice) se je te dni dovršilo.

— (Novo jahalnice) pričelo je pred kratkim graditi tukajšnje jahalno društvo na posestvu kranjskega stavbinskega društva na Vrtači, v kotu med Tržaško cesto in cesto na Rožnika. Jahalnica dogradila se bode do zime.

— (Pri slavnostnem streljanju v Inmostu) dobil je na plošči „Kronprinz“ četrti dobitnik Ljubljanečan g. Emerik Mayer.

— (Tatvina) Predvčeranjim po noči vlomili so neznani tatovi v založišče g. Janescha na sv. Petra cesti ter odnesli deset vstrojenih kož v vrednosti 100 gld. Tatje so razbili pri založišči okno ter potem izvlekli skozi okno kože.

sicer beli papir, peresa, črnilo, pa niti enega pisanja. To je silno čudno.“ — „Vsekako je tu skrivnost“, meni instrukijski sodnik. V tem trenutku opozori mirovni sodnik na kupec pepela v kominu, ki je mogel biti le od sežganih papirjev. „Iz tega se da sklepati, da je mladi mož to, kar je pisal, sežgal, istotako je delal s pismi, ki jih je dobival.“

Uradniki zapustijo na to sobo in gostilnico ter se napotijo k mirovnemu sodniku, kateri jih povabi na obed. Tjakaj tudi velijo priti stari ženi, katero je boter Bertaux nazval „Švicarko“.

„Ste li vi, ki ste videli danes po noči moža lezočega iz gostilnice gospoda Bertauxa?“ povpraša instrukijski sodnik. — „Da, milostivi gospod.“ — „Ob kateri uri je to bilo?“ — „O, to je moralo biti okolu ene.“ — „In ali ste moža spoznali?“ — „Da, milostivi gospod, koj sem ga spoznala, volčjega ubijalca, Jean Renauda.“ — „Ste li svoje stvari gotovi?“ — „Pri moji veri, milostivi gospod, morda ni bil on. Pa bil je ravno tak, kakor bi bil on.“ — „Dobro je, lahko odidete.“

Švicarka priklanja se odide.

Trenotek pozneje stopijo uradniki zopet v voz ter se odpeljejo v Fremicourt, kamor dojdejo ob osmi uri.

(Dalje prihodnjič.)

— (Belega jelena) ustrelil je dné 14 t. m. nek lovec na grofa Attemsa posestvu v Kindbergu.

— (Strela udarila.) Z Male Gore v kočevskem okraji se nam piše: Dnó 13. t. m. ob polu štirih zjutraj treščilo je v podstreho hiše Frana Eisenzopfa. Strela je prodrla tudi v izbo, je razdrobila na steni visečo uro in je potem še sem in tja skakala, ne da bi bila še kako drugo škodo povzročila. Da-si je v sobi cela družina spala, omamila je strela le jednega sina gospodarjevega, kojega pa so kmalu zopet pripravili do zavesti.

— (V Krki utonil.) Iz Žužemperka piše se nam z dné 16. avgusta: Včeraj kopal se je sedemletni deček Fran Nachtigal iz Vrhovega v Krki. Ko skoči z neke skale v vodo, zabrede precej v tako globčino, da ni mogel ven. Izginil je v valovih in še le čez dobro uro potegnili so ga mrtvega iz vode.

— (Iz Ajdovščine) se piše: V noči 14ega t. m. odpeljali so v ječo starega oženjenega moža J. B., iz Gorenje pri Ajdovščini doma, zaradi oskrunjenja malih deklet od 5 do 6 let. — Prav tisto noč je v mali luži utonil stari mož F. N. iz Grivič pri Ajdovščini. Šel je na Ustja, tam se dobro nasrkal in nazaj gredoč se zvrnil z obrazom v majhno lužo in tam se zadušil.

— (Strašen umor.) „Ed.“ poroča: V soboto je šel okoličan Ivan Marija Hrovatin, 42letni zidar iz Kolonje s svojo ženo v Koper. Dobre volje se je vrnil nazaj. On pa je imel uže stare prepire s svojim bratrancem in sosedom, Ivanom Marijo Hrovatinom po domače Babek, 38letnim zidarjem, kateremu je bil nekda tudi zavirljiv, ker si je boljše pomagal nego on, in ker ste nadalje posebno ženi obeh bili v hudem prepiru, katerega je še posebno netila žena prvega. V soboto vrnivši se domu iz Kopra je prvi zopet neke babarije zvedel, žena njegova pa ga je naščuvala proti svojemu bratrancu; gro torej pred hišo prvega, kateri precej pride, nič slabega ne sluteč. Ali komaj pride pred prag, ko ga Ivan Marija Hrovatin kar molčeč z nožem prebode ter ga v treh krajih smrtno rani. Ubožec se zgrudi na tla, morilec pa zbeži, kakor Kajn. Ranjenega so precej odnesli v bolnico, kjer je umrl še tisti večer; ubežnega morilca pa je policija našla skritega v nekem hlevu, tam pod Opčinami ter so ga pripeljali v zapor. To je v kratkem uže drugi ali tretji slučaj v tržaški okolici.

Narodno-gospodarstvene stvari.

Letina v Avstriji.

Iz poročila poljedelskega ministerstva o letini sredi avgusta t. l. posnemljemo naslednje: Rž obnesla se je sploh srednje; slama bila je slaba, zrnje boljše. V nekaterih krajih Galicije jej je mnogo škodovalo neugodno vreme ob žetvi.

Pšenice pridelalo se bode le srednje.

Ječmena se je z nekaterimi malimi izjemami pridelalo le srednje. Zrnje se sicer hvali, vender je po nekaterih krajih mu mnogo škodovalo neugodno vreme (v Galiciji), ko je delal zrnje in dozoreval.

Ovsa pridelalo se je tudi le srednje; slama bila je posebno slaba.

Sočivje obeta, izimši fižol v Koroški in grah v vzhodni Galiciji, tudi le srednji pridelek.

Bolj vesela pa so poročila o koruzi (turšici), katera obeta dober in obilen pridelek.

Ajda kaže — v kolikor so došla poročila — v Galiciji dobro. Druga setev na planinskih in kraških tleh se je zaradi suše zakasnila.

Pozni krompir in repa potrebujejo skoro po vseh krajih izdatnega dežja, da se bosta mogla razvijati. Če pride kmalu dež, pričakovati je pri obeh, osebito pri repi, obilo pridelka. O guilobi krompirja niso še od nikoder došle pritožbe.

Zgodnjega krompirja pridelalo se je na Solnograškem in Koroškem le srednje.

Hmelj obeta v nekaterih českkih krajih srednjo, v Galiciji in na Gorenjem Avstrijskem dobro srednjo letino.

Glede vinske letine dohajajo od vseh strani ugodna poročila.

Od pečkatega sadja pričakuje se boljša letina, nego mnogo let sim; češpelj pa bode po vseh krajih le malo.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Išl, 19. avgusta. Kralj danski in grški, katera sta prišla voščiti cesarju na rojstveni dan, udeležila sta se družinskega obeda ter se potem podala v Gmunden.

Belgrad, 19. avgusta. Jednega morilca poslanca Jakovljeviča so zaprli. Na njegovo izpoved zaprli so tudi radikalnega poslanca in duhovnika Milana Djuriča.

Marseille, 19. avgusta. Včeraj je umrlo tu 27 oseb za kolero.

New-York, 19. avgusta. Depeša iz Lime poroča, da so bile vladne čete, katere so imele Canto zasedeno, od vstašev napadene in tepene. Peruanski general Bustamente se je ustrelil s samokresom, ko je izgubil bitko.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 20. avgusta.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.85
„ „ „ srebri	83.55
Zlata renta	109.90
5% avstr. renta	99.90
Delnice narodne banke	873.00
Kreditne delnice	285.80
London 10 lir sterling	124.85
20 frankovec	9.90
Cekini c. kr.	5.91
100 drž. mark	61.30

Uradni glasnik

z dne 19. avgusta.

Razpisane službe: Služba poštnega odpravnika pri novem poštne uradu v Sv. Križu (Kostanjevica), okr. glavarstvo krško. Molbenice tekom dveh tednov c. kr. poštne in brzojavne vodstvu v Trstu. — Pri c. kr. okr. sodniji v Radečah mesto uradnega sluga (250—300 gld.) Prošnje, podprte z dotičnimi spričevali, do 11. septembra predsedstvu c. kr. okrožne sodnije v Novem Mestu.

Naprava novih zemlj. knjig: Pri c. kr. okr. sodniji v Senožečah za katastralno občino Hruševje; poizvedbe dne 29. avgusta ob 8. uri dopoldne; — pri c. kr. okr. sodniji za katastralno občino Kanderš; poizvedbe dne 19. avgusta ob 8. uri dopoldne; — pri c. kr. okr. sodniji v Vipavi za katastralno občino Budajne; poizvedbe dne 24. avgusta t. l.

Tujci.

Dne 18. avgusta.

Pri **Mališl:** Wind in Linhart, trgovca, z Dunaja. — Baron Marx, c. kr. okr. glavar, iz Korneuburga. — Dr. Schorrmann, odvetnik, s hčerjo, iz Murecka. — Vitez pl. Tosi s soprogo iz Gorice. — Hartmann, c. kr. uradnik, iz Pulja.

Pri **Slonu:** Langhain, administrator, z rodbino; Feldmann in Werschitalla, potovalca, z Dunaja. — Zebul, trgovec, iz Trsta. — Dr. Bakarčič, odvetnik, s soprogo, z Reke. — Dr. Rizzi s soprogo in Stecher, pomor. kapitan, z rodbino, iz Pulja. — Krušič, c. kr. profesor, iz Celja.

Pri **Tavčarji:** Both, fabrikant, s hčerjo, z Dunaja. — Plešec, posestnik, iz Črnomlja.

Pri **Južnem kolodvoru:** Keta, zasebnica, iz Švice. — Zimmermann, želez. uradnik, iz Pernhofena. — Nussa, trgovec, iz Trsta. — Komar in Francetto, duhovnika, iz Gradiške.

Pri **Avstr. carji:** Snetivy, vseučilišni slušatelj, iz Prage. — Radimsky, dijak, iz Kolina. — Pokorn, učitelj, iz Horjula.

Umrli so:

Dne 19. avgusta. Hedwig Böhm, hči hranil. uradnika, 8 mes., božjast. — Anton Pitteri, dninar, 40 l., Poljanski nasip št. 50, plućna tuberkuloza. — Lovrenc Resnik, gostac, 75 l., Kravja dolina št. 11, opešanje. — Marjeta Apolonija Hrovath, milosrdnica društva sv. Vincencija Pavlanskega, 28 l., Kravja dolina št. 11, plućna tuberkuloza.

Tržne cene.

V Ljubljani, 19. avgusta.

Hektoliter baneške pšenice velja 7 gld. 3 kr., domače 6 gld. 50 kr.; reš 5 gld. 20 kr.; ječmen 4 gld. 23 kr.; oves 2 gld. 92 kr.; ajda 4 gld. 87 kr.; proso 5 gld. 20 kr.; turšica 5 gld. 53 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 85 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 90 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 54 kr., svinjsko 66 kr., drobniško po 34 kr., — Piške po 30 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 60 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
19. avg.	7. zjutraj	732.87	11.6	svzh. sl.	obl.	0.00
	2. pop.	731.76	18.0	vzh. sl.	„	„
	9. zvečer	733.01	14.0	bzv.	„	„

Odgovorni urednik J. Naglič.

Srečke

z dne 19. avgusta.

Praga: 71 4 66 5 26.

Vožni red Rudolfove železnice,

veljaven od 1. junija 1885.

Ljubljana-Terbiž.

Postaje	Osobni vlaki			
	1. 2. 3. razred po noči	1. 2. 3. razred zjutraj	1. 2. 3. razred dopolud.	1. 2. 3. razred zvečer
Ljubljana, juž. želez. odh.	12.15	6.40	11.40	6.35
Ljubljana, Rud. želez. „	12.19	6.44	11.45	6.39
Vižmarje	12.29	6.53	11.55	6.48
Medvode	12.41	7.04	12.07	6.59
Loka	12.56	7.17	12.21	7.12
Kranj	1.12	7.31	12.38	7.26
Podnart-Kropa	1.30	7.48	12.56	7.43
			popol.	
Radovljica (m. p.)	1.49	8.05	1.14	8. —
Lesce-Bled	1.55	8.12	1.24	8.08
			zjutraj	
Javornik	2.16	8.29	1.46	8.25
Jesenice	2.27	8.39	1.57	8.33
Dovje	2.47	8.56	2.18	8.49
Kranjska Gora	3.16	9.21	2.48	9.11
Rateče-Bela Peč	3.31	9.37	3.03	9.24
Terbiž prih.	3.48	9.55	3.20	9.38

Terbiž-Ljubljana.

	po noči	zjutraj	popol.	zvečer
Torbiž odh.	12.36	7.28	1.10	6.20
Rateče-Bela Peč	1.01	7.44	1.30	6.39
Kranjska Gora	1.22	7.57	1.46	6.53
Dovje	1.55	8.22	2.19	7.19
Jesenice	2.23	8.41	2.43	7.41
			zjutraj	
Javornik	2.30	8.47	2.50	7.48
Lesce-Bled	2.56	9.06	3.15	8.13
Radovljica (m. p.)	3.03	9.12	3.22	8.21
Podnart-Kropa	3.27	9.29	3.44	8.44
Kranj	3.47	9.45	4.02	9.03
Loka	4.06	9.59	4.20	9.20
			dopol.	
Medvode	4.21	10.12	4.34	9.34
Vižmarje	4.34	10.23	4.46	9.46
Ljubljana, Rud. žel. prih.	4.44	10.31	4.55	9.55
Ljubljana, juž. žel.	4.50	10.35	5. —	10. —

Umetne

zobe in zobovja

vdevlje po najnovejšem **amerikanskem** načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje **plombovanja** in vse **zobne operacije** (39) 39

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, 1. nadstropje.

Tržaška

komercijalna banka

v Trstu.

Tržaška komercijalna banka vsprejemlje denarne uloge v avstrijskih bankovcih in državnih papirjih, kakor tudi v zlatnikih po dvajset frankov in se zaveže, kapital in obresti nazaj plačati v isti novčeni vrednosti. Ista eskomptuje tudi menice in daje preddatve (posojila) na javne vrednostne papirje in blago v gori omenjeni novčeni vrednosti.

Vse operacije izvršujejo se po pogojih, ki so časoma naznačeni v tržaških lokalnih listih. (66) 36—15

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za **sifilitiko** in **kožne bolezni**, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrojnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navodu (58) 20

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele), **uleša, bolezni sočla in v mehurji, polucije, možko slabost, ženski tok**, v najkrajši dobi radikalno brez vseh zlih posledic in brez oviranja v službovanji. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnoga leta v Mariabrunnerstrasse) zdravi od 9. do 4. ure popoldne, a tudi **pismeno** in (pod molčečnostjo) pošilja zdravila. Honorar primeren.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 25 kr.

Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnostni spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesni, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Milošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klaič, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladine:

I. zvezek: **Tomšič Ivan,** Dragoljubci, 30 kr.

II. „ „ **Peter rokodelčič,** 36 kr.

III. „ „ **Cigler Janez,** Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljske. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Pačar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vošnjak I., dr., Poročilo o kmetijski enketi dne 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčica, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljice o:

Pepelki, Rudeči kapiči in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.

za gospode, gospé in deca

lastni izdelek

Perilo

garantovano, prikladno vsakemu životu, v vsaki velikosti, kakovosti in obliki priporoča

C. J. Hamann

Mestni trg, Ljubljana.

Izdeljuje se perilo tudi natanko po meri, sukneni vzorci in ilustrovani cenilniki razpošiljajo se franco. (65) 6